Nedjelja, 09.08.2015.g.

Tražeći ovih dana svoje odgovore kako nesebično i čisto ljubiti ljude oko

sebe, naišao sam na jedno svjedočanstvo o tome, jednu tešku duhovnu

borbu koja se vodi kroz generacije u jednoj obitelji. Gdje zli i njegovi zli

duhovi uspijevaju spriječiti da NESEBIČNA LJUBAV POBIJEDI

OSUĐIVANJE, OGOVARANJE, NEOPRAŠTANJE …

U ovoj istinitoj priči, koja još traje, sigurno ćete prepoznati sebe ili druge

ljude oko sebe. Neka vas i ova priča potakne da se potrudite u svim

svojim kušnjama, u svim svojim povrijeđenostima, MIJENJATI SAMO

SEBE TAKO DA MOŽETE NESEBIČNO LJUBITI ONE DRAGE LJUDE

OKO VAS KOJI VAS POVRJEĐUJU.

A JEDAN, MOŽDA NAJBOLJI NAČIN, JE DA U TOJ OSOBI KOJA

VAS POVRJEĐUJE PREPOZNATE MALO, POVRJEĐENO DIJETE

ŽELJNO LJUBAVI.

Poznam jednu dragu osobu koja je imala naoko normalni životni put.

Roditelji, djetinjstvo, mladenaštvo, ženidba i stvaranje obitelji, pa život

pun uspona i padova. Život kao i svi naši.

No, ta draga osoba imala je jednu duboku potrebu u sebi, potrebu za

koju je znala samo ona, koju otvoreno nije s nikim imala hrabrosti

podijeliti.

TAKO JE ŽELJELA BITI VOLJENA …

Nije to izražavala svojim riječima ali se to moglo, tko je god to želio

primijeti, "pročitati" u njezinom svakodnevnom ponašanju. Godine su

tekle a ona je te žuđene ljubavi dobivala malo. Možda i zbog toga što

nitko nije znao da ona ima tu potrebu, kod nje tako izraženo zbog

dubokih rana u svom srcu iz djetinjstva.

Ta draga osoba rodila se skoro kao neželjeno dijete jer joj je majka

zatrudnjela već u poodmakloj dobi. I tko zna što je njezina majka

proživljavala kada je saznala da je trudna i kada ju je nosila u sredini koja

je bila jako konzervativna, koja je djelovala jako osuđujuće prema svemu

onome što nije išlo nekim tijekom kako je društvo određivalo.

A trebalo je iz dana u dan s tim živjeti i još raditi sve one poslove koje je

nekad svaka žena na selu morala raditi. Od ranog jutra do kasne večeri

čistiti, kuhati, prati, raditi u polju, na vrtu, brinuti se o živini. I "nositi"

muža i djecu i "tri ugla" na kući.

Mnoge naše majke i bake se u svemu tome mogu prepoznati.

A razni "zli jezici" jedva su čekali da se nekome dogodi nešto

neuobičajeno kako bi se ona mogli "brusiti" i nanositi razne pakosti.

Pa se ta draga osoba rodila. Bila je kao i sva druga djeca. Željela je biti

dijete, zaigrano i voljeno od svojih roditelja. I dok je otac to s vremena

na vrijeme i pokazao, što je bilo daleko od dovoljnog jer je stalno radio,

majka to nije pokazivala. Vjerojatno je u sebi nosila tu posebnu

majčinsku ljubav koje svaka majka ima za svoje dijete, ali ju je malo ili

nikako pokazivala.

I ta draga osoba je tako rasla. I u njoj je nastajala velika rana, rana koja

je nastala i koja se širila zbog nedostatka majčine ljubavi.

Željela je sve to nadoknaditi kroz formiranje obitelji, kroz ljubav

supružnika. Ali i tu se razočarala. NITKO NIJE MOGAO ISPUNITI TU

NJEZINU RANU. OD NIKOGA NIJE DOBILA TU LJUBAV KOJA JOJ

JE NEDOSTAJALA.

Tražila je tu ljubav i u crkvi i u vjeri, ali se nikada nije uspjela toliko

otvoriti, otvoriti svoje srce i dušu, da bi joj Gospodin mogao dati svoju

ljubav.

I tako, nekom igrom slučaja, upoznao sam i majku od te drage osobe i

njezinu životnu priču.

Ona je isto rođena u jednoj običnoj, seoskoj obitelji. I sve bi bilo dobro

da nije rano ostala bez oca. Pa je njezina majka preuzela i ulogu oca i

ulogu majke. Tako je i nju odgajala. Čvrstom rukom, stalno je

upozoravajući kakva mora biti, kako mora paziti kakva će biti pred drugim

ljudima, stalno joj govoreći o njezinim obvezama i zadacima.

I njoj majka nije mogla dati svu svoju majčinsku ljubavi i pažnju zato jer

se morala brinuti o tome kako će preživjeti ona i njezina djeca. Biti čvrsta

muška ruka i nježno majčinsko srce. Tako je zapostavila prema svojoj

djeci ono što je bilo manje vrijedno u očima društva i sredini gdje se

svakodnevno borilo za preživljavanje. Majčinsku ljubav, pažnju, zagrljaje,

nježnosti.

I sve mi je odjednom postala jasno. Kako se ta draga žena naučila u svojem djetinjstvu i mladosti, tako je to prenijela i na to svoje dijete koje joj se k tome i kasnije rodilo. Bez puno ljubavi, pažnje i nježnosti. Samo borba za preživljavanje.

I koga sad u svemu tome kriviti. Nema krivice, nema krivca. Lako je to zaključiti. Ali su ostale rane na duši i u srcu. One rane koje su nevidljive ljudskom oku ali koje itekako bole duboko u srcu i duši. I od tih rana danas ne žive i ne funkcioniraju dvije drage osobe. Možda čak i nisu svjesne svega ovoga kako sam ja to shvatio i napisao.

ALI U SEBI NOSE VELIKI NEDOSTATAK LJUBAVI.

A KAD BI SAMO SMOGLE SNAGE DA U ONOME OD KOGA SU

OČEKIVALE PAŽNJU I LJUBAV PREPOZNAJU MALO, POVRIJEĐENO

DIJETE, ŽELJNO LJUBAVI!

KAD BI SAMO TU OSOBU MOGLE "POGLEDATI" DUHOVNIM

OČIMA!

JER DUHOVNE OČI "VIDE" DJECU U NAMA!

DUHOVNE OČI VIDE NAŠE RANE I POVRIJEĐENOSTI U CIJELOM

NAŠEM ŽIVOTU A POSEBNO U DJETINJSTVU!

DUHOVNE OČI SU DIO BOŽANSKE LJUBAVI KOJU NAM

GOSPODIN BOG SVIMA ŽELI DATI KAKO BI JE MI MOGLI DATI

DRUGIMA!

SAMO DUHOVNIM OČIMA MOŽEMO "VIDJETI" U SVOJIM

NEPRIJATELJIMA I LJUDIMA KOJI SU NAS POVRIJEDILI DOBRO,

MILO, POVRIJEĐENO DIJETE KOJE TREBA NAŠU LJUBAV, NAŠU

PAŽNJU, NAŠ ZAGRLJAJ.

O BOŽE MOJ LJUBLJENI, KAKO SMO SVI MI POTREBNI

ZAGRLJAJA!

KAKO SMO SVI MI POTREBNI LJUBAVI!

JER, SVI SMO MI DJECA U DUŠI I SRCU!

I ja sam se nekako tako osjećao sve dok mi po nekom BOŽJEM

MILOSRĐU I LJUBAVI u moje srce nije ušao Gospodin.

I NJEGOVA LJUBAV.

Svi vi koji se osjećate od nekoga iz svoje okoline povrijeđenima, da vam

čini, ili vam je činio, svjesno ili nesvjesno, velike rane na vašem srcu i

duši, svi vi koji zbog toga mrzite ili vam je srdžba ukorijenjena u vaše

srce ili dušu, pročitajte nekoliko puta ovu moju priču i onu iz prošlog

članka drage sestre Emmanuel. I probajte o toj osobi više saznati zašto je

takva. A ako ju dobro poznajete, probajte u njoj prepoznati ono

SKRIVENO DIJETE, RANJENO I ŽELJNO LJUBAVI, VAŠE LJUBAVI.

Ako to učinite i nećete smoći snage da OPROSTITE TOM RANJENOM

DJETETU, DA GA LJUBITE, onda usrdno zamolite našu NEBESKU

MAJČICU DA VAS I TU OSOBU BLAGOSLOVI SVOJIM POSEBNIM

MAJČINSKIM BLAGOSLOVOM.

JER STE I VI I TA OSOBA POTREBNI PRAVE MAJČINSKE

LJUBAVI.

A PRAVA MAJČINSKA LJUBAV JE PREDOKUS ONE DUBOKE I

ISTINITE LJUBAVI KOJA JE SAM BOG.

LJUBAVLJU KOJOM NAS LJUBI ONAJ KOJI NAS JE STVORIO.

KOJI NAS JE STVORIO DA NAS LJUBI.

I znam, nekima će sve ovo izgledati kao neko filozofiranje o ljubavi. Ali

nije. Vjerujte, potrudite se više puta u svemu tome naći svoje odgovore

oko toga zašto vas neka osoba povrjeđuje.

Ja vam samo mogu potvrditi da nakon svega onog što mi je Gospodin

dao spoznati u zadnjih nekoliko godina o vjeri i duhovnosti, ovo što sam

u zadnjih nekoliko dana naučio O NELJUBLJENOM DJETETU KOJE SE

NALAZI U SVAKOM OD NAS, najdublje me dirnulo.

I otvorilo oči i pokazalo put kako LJUBITI ONE KOJI NAS MRZE,

KOJI NAS ŽELE POVRIJEDITI.

SVET I PRESVET MOJ TROJEDINI, LJUBLJENI

BOŽE, U SVE VIJEKE VJEKOVA!

I ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICE I

CIJELOM DUHOVNOM SVIJETU KOJI VRŠI

BOŽJU VOLJU I POŠTUJE TROJEDINOG,

LJUBLJENOG GOSPODINA BOGA!